

නිර්මාණාත්මක ප්‍රබන්ධ රචනයට උපදෙස් ලබා දෙන පොත පත සිංහලයේ දුර්ලභ ය. ඒ සඳහා වැදගත් මූලාශ්‍රයක් ලෙස සැලකෙන ප්‍රබන්ධෝපදේශය මුනිදාස කුමාරතුංගගේ කෘතියකි. එම ග්‍රන්ථයෙන් උපුටා ගත් කතාවක් මේ පාඩමේ දැක්වේ. එය ලංකාවේ ඉතිහාසය හා බැඳුණු පුවතකි.

මෙයට අවුරුදු එක් දහස් ස සිය පස් පනසකට පෙර ලක් දිවැ රජ පැමිණි මහාසේනයෝ මහාවිහාරයෙහි හික්ෂුන්ගේ මතයට විරුද්ධ වූ කෙනෙකි. ඔවුන්ගේ ගුරු වූවෝ සංඝමිත්‍ර නම්හ. ඔවුන් මහාසේනයන්ගේ පිය රජ සමයෙහි ජම්බුද්වීපයෙන් ලංකාවට පැමිණියේ ‘මහාවිහාර හික්ෂුන් වෛතුලය මත ගත්වමි, නැත හොත්, ඔවුන්ගේ විහාරයන් මූලිකුදුරුවා-පියමි’ යන ප්‍රතිඥාව කොටැ-ගෙනැ යැ.

මහාසේනයෝ සිය ගුරුනට ඉතා භක්තිමත් වූහ. එහෙයින් ඔවුන්ගේ සමයයෙහි දී ගුරුහු ස්වකීය ප්‍රතිඥාව සමෘද්ධ කරැලීමට අවකාශ ලද්දෝ යැ. රජුන්ගේ අනුමැතිය ඇති වැ, සංඝමිත්‍රයෝ ‘මහාවිහාර වාසී ශ්‍රමණයක්හට අහරක් දුන්නකුට සියක් දඩ යැ’ යි අණක් ලැවූහ. මහාවිහාර හික්ෂුහු ආහාර නො ලැබැ, මලයයට ද රැහුණට ද ගියෝ යැ. සංඝමිත්‍රයෝ මහාවිහාරය විනාශ කරවා වෙහෙර බිම සාවා උඳු වැපිඳවූහ.

මහාසේනයන්ගේ මිත්‍ර වූ මේඝවර්ණ නම් අමාත්‍ය කෙනෙක් වූවෝ යැ. සංඝමිත්‍රයන්ගේ ශාසන නාසන ක්‍රියා මොවුන්ගේ මිත්‍ර ධර්මය ලිහිල් කෙළේ යැ. හවුරුදු නවයකට පසු සංඝමිත්‍රයන්, මහාවිහාරය, ලෝවාමහපාය ආදිය ඇතුළු විහාර තුන් සිය සූ සැටක් බිඳැ හෙළැ පසු, රට වැසියන් තදින් කීපුණු පසු, මේඝවර්ණයෝ මලයයට ගොස්, එහි සෙනඟ රැස් කොටැගෙනැ, රුහුණට ගියෝ යැ. එහි මිනිස්සු මේඝවර්ණයන්ගේ සේනාව ඉතා මහත් කළහ.

මෙසේ සර්වාංග සම්පූර්ණ වූ මහා සේනාව පිරිවරා මේඝවර්ණයෝ අනුරාධපුරය බලා නමා ගත්හ. මේ ප්‍රවෘත්තිය ඇසූ මහාසේනයෝ ද, ‘යහළුවා ඔහුගේ තැනෙහි දී මැ, සුදුසු පරිදි දකිමැ’ යි තමන්ගේ සේනාව සන්නද්ධ

කොටු-ගෙනෑ, දකුණ බලා ගමන් ගත්තෝ යැ. ඔහු වහවහා යන්නාහු, කිහිප දිනෙකින් මැ සතුරු සෙනඟට නුදුරු වූහ. රජ සෙනඟ පැමිණි බව අසා, මේසවර්ණයෝ මහගමට නුදුරු දුරකිස්ස නම් වැව සමීපයෙහි කඳවුරු ලා ගත්හ. මහාසේනායන්ගේ කඳවුර එයට නුදුරු වූ සුරක්ෂිත ස්ථානයෙකැ වී යැ. යහළුවන් ඔවුනොවුන්ගේ ලෙහෙයෙන් කඩු පත් සුරත් කරන දින සෙට යැ. අද දෙකඳවුරෙහි මැ හටයෝ කවස බැඳුම් ලති, කඩු මුවහත් කෙරෙහි, දුනු දඬු, දුනු දිය, හී විමසති. නායකයෝ මුළු සෙනඟ පිරික්සා, නොතර තැන් තර කෙරෙහි. එක් කඳවුරෙකැ වරයෝ අනෙක් කඳවුරට වෙස් වළා වැදෑ, එහි ශක්තිය දැන ගෙනෑ, දුර්වල ස්ථානයන් දැනෑ ගෙනෑ, ස්වකීය පක්ෂය දන්වති. සේනාධිපතීහු, 'මෙතෙක් දෙන පසු කඩ ගෙනැයන්නෝ යැ, මෙතෙක් දෙන ආපදාදියෙහි දී එන්නට ඉන්නෝ යැ' යන ආදීන් සේනා සංවිධානය කෙරෙහි. ඇදිරි ගැසෙත් මැ දෙකඳවුරෙහි මැ රකවල් ඉතා තර යැ. සන්ධි රක්ෂකයා නොහඬවා, ඔහුගේ තෝමරය එල්ලවනු නොදැකෑ, කඳවුරට වදනේ සුළඟ පමණෙකි. ඇතැම් හටයෝ නිසැක වැ නිදත්. ඇතැම්හු සන්නාහ සන්නද්ධ වැ, අදිසි පහරකට මුහුණ පාන්නට සැරැසී සිටිති. වරින් වැ නායකයෙක් කඳවුර වටා ගොස් සන්ධි බලා, රකවල් බලා එයි.

හිරු බැස හෝරා දෙකක් ගත වියැ. රජ කඳවුරෙහි රක්ෂකයෙක් සතුරු කඳවුරින් එන්නකු දිට. රක්ෂකයා තෝමරය තර කොටු අල්ලා ගත්තේ යැ, තොල් තද කැරැ-ගත්තේ යැ. එන්නහු ඇසි පිය නො හෙළා බලා සිටියේ යැ. එන්නේ නො නැවතෑ මැ එයි. දැන් කඳවුරෙහි පන්දම් එළිය ඔහුට වැටෙයි. හේ ශෝභමාන පුරුෂයෙකි, සුවිනීත ලෙස, සුදු වතින් සැරසුණෙකි. සුදු වතින් වැසූ තටුවක් දැතින් ගත්තෙකි.

ඔහු හා රක්ෂකයා හා අතර දැන් තුන් බඹයෙක් පමණ යැ. රක්ෂකයාගේ තෝමරය එල්ල වියැ. ඔහුගේ මුව විවර වියැ. ඉන් හඬෙක් නැඟිණ.

“හෝ, නවතිනු. කවරෙක් ද?”

“මම, මේසවර්ණ. රාජ ස්වාමීන් දක්නට යෙමි. මා දක්වව.”

රක්ෂකයා දික් කළ තෝමරය ඇදෑ, අමුත්තා වැදෑ, “මෙසේ වඩිනු මැනැවැ”යි කියමින් පෙරටු වියැ. ක්ෂණයෙකින් මහාසේන, මේසවර්ණ යන දෙදෙන යළි දු මුණ ගැසුණෝ යැ. මේසවර්ණයෝ රජුන් වැදෑ, තටුව පසෙකැ තබා, වැස්ම ඉවත් කළෝ යැ.

“මේ කීමෙක් ද, මේසවර්ණයෙනි?”

“දේවයන් වහන්ස, මට මලය රටින් ලැබුණෙකි. මේ ප්‍රණීත මාංසයෙකි. මේ

මධුර පානයෙකි. පෙර මෙබන්දක් ලත් කල මට සිහි වන සේක් ඔබ වහන්සේ යැ. අද ද වෙනසෙක් නොවී යැ. එ හෙයින් ගෙනැ ආමි. කැව මැනැවැ, පුව මැනැවැ.”

“තෙපි ද හිඳැ ගනුව, මේසවර්ණයෙනි” යි කියමින් මහාසේනයෝ හිඳ ගත්හ. මේසවර්ණයෝ ද හිඳ ගත්හ. තටුව මදින් මද හිස් වියැ. “ඉතා මිහිරි යි, මේසවර්ණයෙනි, ඉතා මිහිරි යි” යනු අතරතුර කිහිප විටක් මැ රජුන්ගේ මුවින් නික්මිණ.

කා බී කෙළවර වූ පසු, යහළුවෝ දෙදෙන එක් වැ හිඳැ ගෙනැ, කථාවට වැටුණෝ යැ.

“මාගේ පරම මිත්‍ර වූ තෙපි මට කවර හෙයින් දාමරික වූ හූ ද?”

“ඔබ වහන්සේහට මම දාමරික නො වීමි. ඔබ වහන්සේගේ ශාසන නාසන ක්‍රියාවට මම දාමරිකයෙමි. මහා විහාරය නැසීමෙන් ශෝකයට පත් වැ මෙසේ කළෙමි.”

“මේසවර්ණයෙනි, මා මුළා වැ කළ වරදෙකි. මම මහාවිහාරය නැවැතැ කරවන්නෙමි. තෙපි මාගේ වරද ක්ෂමා කරවු ද?”

“ඒකාන්තයෙන් මැ, දේවයන් වහන්ස, ක්ෂමා කෙරෙමි. මහාවිහාරය කැරැවීමට සහාය ද වෙමි. මාගේ වරද ද ක්ෂමා කළ මැනැවි.” දෙමිතුරෝ මිතුරෝ මැ වූහ.

යුද්ධය එපමණෙකි. මේ ප්‍රවාක්තිය විදුලිය මෙන් දෙකඳවුරෙහි පැතිර ගියේ යැ. පසු දිනැ උදයෙහි එහි දක්නට ලැබුණේ කඳවුරු උගුළුවා යන්නට සැරසෙනු පමණෙකි. සත්‍ය වූ මිත්‍ර ධර්මයක් බැලුව මැනවි. දහස් ගණන් ජනයාගේ මරණය වැළැකිණ. මහාවිහාරය පමණක් නොවැ, නසන ලද සියලු විහාර මැ පෙරළා කැරැවිණ. මහා ජනයාගේ කෝපය නිවිණ. රට සුවපත් විණ.

අරුත් පැහැදිලි කිරීම

උභයාංශය	- දේදාංශය
කවස	- යුද ඇඳුම
වරයෝ	- තොරතුරු සොයමින් රහසේ හැසිරෙන පුද්ගලයෝ
ජම්බුද්වීපයෙන්	- දඹදිවින්
තෝමරය	- යුද්ධයේ දී සතුරන්ට ඇතීම සඳහා භාවිත කෙරෙන ආයුධයකි
පුව මැනව	- බොහු මැනවි
පුර	- නගර
ප්‍රණීත	- ඉතා රසවත්
ප්‍රතිඥාව	- පොරොන්දුව
මුළාව	- මෝඩකම
ශ්‍රමණයක්	- භික්ෂුවක්
සන්නද්ධ කොට	- යුද්ධයට සූදානම් කර
සුරත්	- ඉතා රතු
සර්වාංග	- සියලු අංග

අවබෝධය

1. පාඩම කියවා අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.
 - i. මහසෙන් රජතුමාගේ ගුරුතුමා ලංකාවට පැමිණියේ කුමන කාලයේ දී ද?
 - ii. පාඩමට අනුව සංසමිත්‍ර ලංකාවට පැමිණියේ කෙබඳු අදහසක් ඇතිව ද?
 - iii. මහාවිහාර භික්ෂූන්ට ආහාර නොලැබුණේ ඇයි?
 - iv. මහසෙන් රජුගේ මිත්‍රයා කවුද?
 - v. මහසෙන් රජු හා මිත්‍රයා අතර අමනාපයක් ඇති වූයේ ඇයි?

1. හිස් තැනට සුදුසු වචනය තෝරා හිස්තැන් පුරවන්න.

- i. මහසෙන් රජතුමා මහාවිහාර භික්ෂූන්ගේ මතයට අයෙකි.
(අ) ඇහුම්කන් දුන් (ආ) විරුද්ධ වූ (ඇ) පක්ෂපාතී
- ii. රටෙහි මිනිස්සු මේඝවර්ණයන්ගේ සේනාව ශක්තිමත් කළහ.
(අ) සියම් (ආ) මලය (ඇ) රුහුණු
- iii. අඳුර වැටෙත් ම කඳවුරු දෙකෙහි ම රකවල් ඉතා විය.
(අ) තර (ආ) මඳ (ඇ) බිය
- iv. හිරු බැස ගිය පසු මහසෙන් රජුගේ කඳවුරට පැමිණි පුරුෂයා වූයේ
(අ) සංඝමිත්‍ර ය (ආ) දුරකිස්ස ය (ඇ) මේඝවර්ණ ය
- v. මහසෙන් හා මේඝවර්ණ යන යහළුවන් දෙදෙනා යළි මිත්‍ර වීම නිසා රට විය.
(අ) හේද (ආ) සුවපත් (ඇ) එක්සේසත්

2. පහත සඳහන් වාක්‍යවල යටින් ඉරි ඇඳී පදවල අදහස ඔබේ වචනයෙන් ලියන්න.

- i. සංඝමිත්‍රයන්ගේ ශාසන නාසන ක්‍රියා මොවුන්ගේ මිත්‍ර ධර්මය ලිහිල් කළේ ය.
- ii. ඇඳිරි ගැසෙත් මැ දෙකඳවුරෙහි මැ රකවල් ඉතා තර යැ.
- iii. තෝමරය තර කොට අල්ලා ගත්තේ ය.
- iv. “මාගේ පරම මිත්‍ර වූ තෙපි මට කවර හෙයින් දාමරික වූ ද?”

3. මේ පාඩමේ අතුළත් මහප්‍රාණ අක්ෂර සහිත වචන අභ්‍යාස පොතේ ලියන්න.

4. පහත සඳහන් නාමපදවල අනුක්‍රම පද ලියන්න.

i. මහාසේනයෝ -	vi. මිනිස්සු -
ii. හික්ෂුහු -	vii. රජ -
iii. ඔවුහු -	viii. යහළුවෝ -
iv. ගුරුහු -	ix. යන්නෝ -
v. සංඝමිත්‍රයෝ -	x. ඇතැම්හු -

5. පහත සඳහන් වාක්‍යවල ඉරි ඇඳි පද කුමන පුරුෂයට අයත් දැයි ලියන්න.

- i. මහා විහාර හික්ෂුහු ආහාර නොලැබ, මලයයට ද රුහුණට ද ගියෝ යැ.
- ii. “මම, මේඝවර්ණ ...”
- iii. “තෙපි ද හිඳැගනුව, මේඝවර්ණයෙනි.”
- iv. “ඔබවහන්සේහට මම දාමරික නොවිමි...”
- v. දෙමිතුරෝ මිතුරෝ මැ වූහ.

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

1. මේ පාඨම ශබ්ද නඟා කියවන්න.
2. දෙදෙනා බැගින් එක් වී මහසෙන් රජු හා මේඝවර්ණ ඇමති අතර ඇති වූ සංවාදය නාට්‍යානුරූපී ව කියවන්න.
3. මහා විහාරය හා විනාශ කෙරුණු අනෙකුත් වෙහෙර විහාර නැවත ඉදි කළ පසු මහසෙන් රජු සතුටට පත් ව සිටින අවස්ථාවක, මේඝවර්ණ ඇමති මුණගැසුණු විට ඔවුන් දෙදෙනා අතර ඇති විය හැකි දෙබසක් නිර්මාණය කරන්න.